

РЕШЕНИЕ

№ 1255

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 17.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7513** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда начл. 175, ал. 1 АПК и чл. 176 ал. 1 АПК, както и чл. 248 ГПК.

Подадена е молба от ищеца – [фирма], ЕИК[ЕИК], в която се твърди, че „не е изразена в цялост“ формираната воля на съда, като не е посочен характера на всяка една от присъдените суми в размер на по 1356 лв. По отношение на лихвата за забава – доколкото такава следва да се присъди от датата на влизане на наказателното постановление в сила – то началната дата следва да е 4.7.2016 г., а не 2.7.2016 г.

Подадена е и молба за изменение на решението в частта за разноските. Доколкото се твърди, че следва да се уважат и двата иска, в пълния размер, то не следва да се присъжда сумата от 503,81 лв. с ДДС разноски за адвокатско възнаграждение, а пълният размер, общо 842 лв.

Съдът, като взе предвид молбата, намира следното.

По отношение на претендираните суми от 1356 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение, направени за обжалване на наказателно постановление № 436/17.12.2014 г. пред въззивната инстанция. Следва да бъде допълнено решението, като се посочи, че сумата от 1356 лв. се дължи като разноски, направени за обжалване на посоченото НП, по НАХД 449/2015 г. на РС Свищов.

По отношение на претендираната сума от 1356 лв. – разноски пред касационната инстанция. В случая е допусната очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението, която съдът служебно констатира. Видно от мотивите, следва да се присъдят разноски за обжалване на наказателно постановление № 436/17.12.2014 г.

пред касационната инстанция. Образувано е КНАХД № 10181/2016 г. на Административен съд Велико Търново. На л. 39 и сл. самият жалбоподател е представил договор за правна защита и съдействие № 15827/10.6.2019 г., фактура от 10.6.2019 г. и нареждане на кредитен превод, видно от които е направил разноски пред касационната инстанция за сумата от 396 лв. Ето защо следва да се допусне поправка на очевидна фактическа грешка и допълване на решението, като се присъди сумата от 396 лв. – разноски по КНАХД № 10181/2016 г. на Административен съд Велико Търново, като искът за разликата до пълния предявен размер от 1396 лв. – да се отхвърли.

По отношение на искането за поправка в частта за началния момент на лихвата за забава. Съдът намира, че искането е основателно. Налице е противоречие между действителната и формираната от съда воля, като следва да се присъди лихва за забава считано от началната дата – датата на влизане на наказателното постановление в сила – така, както е посочена в молбата за изменение на иска – считано от 4.7.2016 г., а не считано от 2.7.2016 г.

По отношение на искането за изменение на решението относно присъдени разноски в размер на 553,81 лв. Предвид изложените по-горе мотиви относно главниците, които следва да се присъдят, то следва да се допусне изменение на решението в частта за разноски. Доколкото материалният интерес е 1752 лв. /396+1356/. При приложението на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за адвокатските възнаграждения дължимото възнаграждение би следвало да е 402,64 лв. /300 лв.+7% от горницата над 1000 лв. – т.е. 52,64 лв. или общо 352,64 лв. + 20 % ДДС се получава 423,16 лв. + 50 лв. държавна такса – получава се сбор от 473,16 лв./

Въз основа на тези мотиви съдът:

РЕШИ :

ДОПЪЛВА решение № 291/14.1.2020 г., постановено по адм.д. № 7513/2019 г., като сумата от 1356 лв. се дължи като разноски, направени за обжалване на наказателно постановление № 436/17.12.2014 г., по НАХД 449/2015 г. на Районен съд Свищов.

ДОПЪЛВА И ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 291/14.1.2020 г., постановено по адм.д. № 7513/2019 г. като втората сума от 1356 лв. да се чете 396 лв. разноски за обжалване на наказателно постановление № 436/17.12.2014 г. пред касационната инстанция - по КНАХД № 10181/2016 г. на Административен съд Велико Търново като ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на разноски за разликата до пълния предявен размер от 1356 лв.

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 291/14.1.2020 г., постановено по адм.д. № 7513/2019 г., като на ред 8 от диспозитива датата 2.7.2016 г да се чете 4.7.2016 г.

ИЗМЕНЯ решение № 291/14.1.2020 г., постановено по адм.д. № 7513/2019 г. в частта му за разноските от 553,81 лв., като ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 473,16 лв. и ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на разноски за разликата до пълния предявен размер от 842 лв.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

СЪДИЯ: